

[H. C. Andersen.]

bundet med at fremskaffe en saadan Ordning. Jeg tror dog ikke, at disse Vanskeligheder er større, end at man kan overvinde dem. Jeg takker den højtærede Minister for hans Tilsagn om, at han vil gaa ind i et Arbejde for at søge tilvejebragt en varig Ordning.

Det glæder mig at høre, at det ikke var De danske Cikoriefabrikker, der har stillet sig vrangvilligt med Hensyn til Betalingen af Cikorierødder; det vilde ogsaa have været forbavsende, om de havde gjort det, naar man ser det Udbytte, De danske Cikoriefabrikker i de senere Aar har været i Stand til at udbetale.

Vi har naturligvis ikke noget imod, at Sagen gaar i Udvalg. Jeg tror for øvrigt, det vil blive en kort Udvalgsbehandling, saa vi inden længe kan gøre Lovén færdig.

Det konservative Folkepartis Ordfører talte om Sukkerfabrikkernes besindige Udbyttepolitik. Jeg vil ikke benægte, at den har været besindig, men Udbytterne har alligevel i en Aarrække bevæget sig fra 15 pCt. op til 25 pCt., og under saadanne Omstændigheder bør man ikke i vanskelige Tider stille sig vrangvillig over for at tage et lille Tag med, naar det kniber.

Hendriksen: Jeg beklager naturligvis, at den højtærede Minister ikke deler mit Syn paa den Udbyttepolitik, der har været ført af Sukkerfabrikkerne, altsaa heller ikke paa det Udbytte, som Sukkerfabrikkerne betalte deres Aktionærer i Fjor. Den højtærede Minister hævder det samme, som ogsaa blev sagt i Folketingets Betænkning: at Forudsætningen for Aftalen med Sukkerfabrikkerne var, at de kun maatte udbetale 6 pCt. i Dividende, mere maatte der ikke erlægges til Aktionærerne. Men maa jeg spørge den højtærede Handelsminister: hvad forstaa han ved en Forudsætning? Det maa dog være en Aftale, klart og skarpt fastlagt, en kontraktlig Forpligtelse. Naar Staten slutter en Aftale med Sukkerfabrikkerne eller andre, maa denne Aftale dog være formet saaledes, at den er en juridisk bindende Forpligtelse for begge Parter. Jeg synes ikke, man kan tale om „en Forudsætning“ i denne Forbindelse. Naar Staten slutter en Overenskomst med Fabrikkerne, maa denne Overenskomst være affattet paa en saadan Maade, at den enten kun giver Tilladelse til at betale 6 pCt. eller ogsaa holder Mulighed aaben for at betale mere.

Om Sukkerfabrikkerne vilde have kunnet klare Skærene uden at faa en Statsover-

enskomst, derom skal jeg ikke udtale mig, selv om jeg tror, at Fabrikkerne kunde have gjort det; men herom kan vi naturligvis strides fra nu af til Dommedag — ingen kan føre Bevis hverken for det ene eller for det andet.

Naar den højtærede Minister i Anledning af mine Bemærkninger angaaende Fabrikkernes Udbyttepolitik har fremhævet, at Sukkerfabrikkerne har betalt indtil 25 pCt. i Udbytte, saa er dette jo rigtigt; men jeg vil rigtignok henlede Opmærksomheden paa, at det var under unormale Forhold, idet Krigstidens og Efterkrigstidens mærkelige Foreteelser her i Landet medførte, at Masser af andre Aktieselskaber betalte baade 50 og 100 pCt. til deres Aktionærer. I Relation dertil — og vi maa jo se det paa Baggrund af de Forhold, der dengang eksisterede — kan jeg hævde med fuld Styrke, at Sukkerfabrikkerne har ført en særdeles besindig Udbyttepolitik. Det, der nu er Tale om, er, at man vil indskrænke Sukkerfabrikkernes Udbytte til 6 pCt., subsidiært 5 pCt. og mest subsidiært 4 pCt. Det betyder reelt, at Sukkerfabrikkerne ikke maa betale deres Aktionærer mere end 3 eller i Nødsfald 2 pCt., fordi Sukkerfabrikkernes Aktiver har en Værdi, der er dobbelt saa stor som Aktiekapitalen. Derfor er det en Urimelighed at ville begrænse Sukkerfabrikkernes Udbytte paa den Maade, som man i det andet høje Tings Udvalgsbetænkning har ønsket at gøre det.

Den højtærede Minister sagde yderligere, at han ikke var enig med mig, eller at jeg havde Uret i mine Bemærkninger om Overproduktion af Sukker. Det har jeg ikke. Sukkerfabrikkerne er naturligvis interesserede i en normal Høst, i en normal Produktion. Men Sukkerfabrikkerne er ikke og kan ifølge Sagens Natur ikke være interesseret i Overproduktion, og jeg er overbevist om, at Sukkerfabrikkerne, der er forretningsmæssigt godt ledede, aldrig vilde inddrage sig paa en Overproduktion, hvis der ikke var en Overenskomst, paa hvilken de ikke havde Indflydelse, i hvert Fald ikke havde Indflydelse med Hensyn til Produktionens Størrelse. Sukkerfabrikkerne maa tage den Produktion, der kommer, hvad enten den er større eller mindre.

Jeg vil til Slut blot sige, at jeg er enig saavel med den højtærede Minister som med Venstres ærede Ordfører (H. C. Andersen) i, at der ved den Overenskomst, der skal sluttes med Sukkerfabrikkerne — Overenskomsten med Sukkerroedykkerne er jo allerede afsluttet —, maa tages skyldigt Hensyn til begge Parter. Andet og mere forlanger vi fra vor Side heller ikke.